

reducerat ab Ismahel filio Nathaniae de Masphath, postquam percussit Godoliam filium Ahicam: fortes viros ad praelium, & mulieres, & pueros, & eunuchos, quos reducerat de Gabaon.

17. Et abierunt, & federunt peregrinantes in Chamaam, quae est iuxta Bethlehem, ut pergerent, & introirent Aegyptum

18. à facie Chaldaeorum: timebant enim eos, quia percusserat Ismahel filius Nathaniae Godoliam filium Ahicam, quem praeposuerat rex Babylonis in Terra Iuda.

CAPUT XLII.

Missus Ieremias ad orandum ac consulendum Dominum pro reliquiis Iudaeorum, respondet ipsos fore salvos si in Iudaea maneat: si autem in Aegyptum fugiant, dicit eos omnes gladio, fame, & peste morituros.

TEMPORE BELLI. Eodem ann. 3417. Ant. Chr. 587.

1. **E**T accesserunt omnes principes bellatorum, & Iohanam filius Caree, & Iezonias filius Osaiae, & reliquum vulgus à parvo usque ad magnum:

2. Dixeruntque ad Ieremiam prophetam: Cadat oratio nostra in conspectu tuo: & ora pro nobis ad Dominum Deum tuum pro universis reliquiis istis, quia derelicti sumus pauci de pluribus, sicut oculi tui nos intuentur:

3. Et annunciet nobis Dominus Deus tuus viam, per quam pergamus, & verbum, quod faciamus.

4. Dixit autem ad eos Ieremias propheta: Audivi: ecce ego oro ad Dominum Deum vestrum secundum verba vestra. omne verbum, quodcumque responderit mihi, indicabo vobis: nec celabo vos quidquam.

5. Et illi dixerunt ad Ieremiam: Sit Dominus inter nos testis veritatis & fidei, si non iuxta omne verbum, in quo miserit te Dominus Deus tuus ad nos, sic faciemus.

6. Sive bonum est, sive malum, voci Domini Dei nostri, ad quem mittimus te, obediemus. ut benè sit nobis cum audierimus vocem Domini Dei nostri.

7. Cum autem completi essent decem dies, factum est verbum Domini ad Ieremiam.

8. Vocavitque Iohanam filium Caree, & omnes principes bellatorum, qui erant cum eo, & universum populum à minimo usque ad magnum.

9. Et dixit ad eos: Hæc dicit Dominus Deus Israël, ad quem misistis me, ut pro-

sternerem preces vestras in conspectu eius:

10. Si quiescentes manseritis in terra hac, ædificabo vos, & non destruant; plantabo, & non evellam: iam enim placatus sum super malo quod feci vobis.

11. Nolite timere à facie regis Babylonis, quem vos pavidi formidatis: nolite metùere eum, dicit Dominus: quia vobiscum sum ego, ut salvos vos faciam, & eruum de manu eius.

12. Et dabo vobis misericordias, & miserabor vestri, & habitare vos faciam in terra vestra.

13. Si autem dixeritis vos: Non habitabimus in terra ista, nec audiemus vocem Domini Dei nostri,

14. dicentes: Nequaquam, sed ad Terram Aegypti pergemus: ubi non videbimus bellum, & clangorem tubæ non audiemus, & famem non sustinebimus: & ibi habitabimus.

15. Propter hoc nunc audite verbum Domini reliquiæ Iuda: Hæc dicit Dominus exercituum, Deus Israël: Si posueritis faciem vestram ut ingrediamini Aegyptum, & intraveritis ut ibi habitetis:

16. gladius, quem vos formidatis, ibi comprehendet vos in Terra Aegypti: & fames, pro qua estis solliciti, adhærebit vobis in Aegypto, & ibi moriemini.

17. Omnesque viri, qui posuerunt faciem suam ut ingrediantur Aegyptum, ut habitent ibi, morientur gladio, & fame, & peste: nullus de eis remanebit, nec effugiet à facie mali, quod ego afferam super eos.

18. Quia hæc dicit Dominus exercituum, Deus Israël: Sicut conflatus est furor meus, & indignatio mea super habitatores Ierusalem: sic conflabitur indignatio mea super vos, cum ingressi fueritis Aegyptum, & eritis in iusiurandum, & in stuporem, & in maledictum, & in opprobrium: & nequaquam ultra videbitis locum istum.

19. Verbum Domini super vos reliquiæ Iuda: Nolite intrare Aegyptum: scientes scietis quia obtestatus sum vos hodie,

20. quia decepistis animas vestras: vos enim misistis me ad Dominum Deum nostrum dicentes: Ora pro nobis ad Dominum Deum nostrum, & iuxta omnia quaecumque dixerit tibi Dominus Deus noster, sic annuncia nobis, & faciemus.

21. Et annuncia vobis hodie, & non audistis vocem Domini Dei vestri super universis, pro quibus misit me ad vos.

22. Nunc

22. Nunc ergo scientes scietis quia gladio, & fame, & peste moriemini in loco, ad quem voluistis intrare ut habitaretis ibi.

CAPUT XLIII.

Reliquiæ Iudaorum non audientes Domini præceptum quod referebat Ieremias, proficiscuntur unâ cum Ieremiâ & Baruch in Aegyptum: ubi constitutus Ieremias ratiocinatur regem Babylonis vastaturum terram Aegypti cum idolis suis, eique dominaturum.

Eodem ann. 3417.

1. **F**ACTUM est autem, cum compleisset Ieremias loquens ad populum universos sermones Domini Dei eorum, pro quibus miserat eum Dominus Deus eorum ad illos, omnia verba hæc:

2. dixit Azarias filius Osaiae, & Iohanam filius Caree, & omnes viri superbi, dicentes ad Ieremiam: Mendacium tu loqueris: non misit te Dominus Deus noster, dicens: Ne ingrediamini Aegyptum ut habitetis illic.

3. Sed Baruch filius Neriae incitat te adversum nos, ut tradat nos in manus Chaldaeorum, ut interficiat nos, & traduci faciat in Babylonem.

4. Et non audivit Iohanam filium Caree, & omnes principes bellatorum, & universus populus vocem Domini ut manerent in Terra Iuda.

5. Sed tollens Iohanam filium Caree, & universi principes bellatorum universos reliquiarum Iuda, qui reversi fuerant de cunctis Gentibus, ad quas fuerant ante dispersi, ut habitarent in Terra Iuda:

6. viros, & mulieres, & parvulos, & filias regis, & omnem animam, quam reliquerat Nabuzardan princeps militiæ cum Godolia filio Ahicam, filij Saphan, & Ieremiam prophetam, & Baruch filium Neriae.

7. Et ingressi sunt Terram Aegypti, quia non obedierunt voci Domini: & venerunt usque ad Taphnis.

8. Et factus est sermo Domini ad Ieremiam in Taphnis, dicens:

9. Sume lapides grandes in manu tua, & abscondes eos in crypta, quæ est sub muro latericio in porta domus Pharaonis in Taphnis, cernentibus viris Iudæis:

10. Et dices ad eos: Hæc dicit Dominus exercituum Deus Israël: Ecce ego mitam, & assumam Nabuchodonosor regem Babylonis servum meum: & ponam thro-

num eius super lapides istos, quos abscondi, & statuet solium suum super eos.

11. Veniensque percutiet Terram Aegypti: quos in mortem, in mortem: & quos in captivitatem, in captivitatem: & quos in gladium, in gladium.

12. Et succendet ignem in delubris deorum Aegypti, & comburent ea, & captivos ducet illos: & amicitur Terræ Aegypti, sicut amicitur pastor pallio suo: & egredietur indè in pace.

13. Et conteret statuas domus Solis, quæ sunt in Terra Aegypti: & delubra deorum Aegypti comburent igni.

CAPUT XLIV.

Iudæi in Aegypto reprehensi à Ieremiâ super idololatria, obstinate respondent unâ cum multitudine mulierum, se permanentes in idololatria inveterata: quos Ieremias prædicit universos gladio & fame consumendos, regemque Aegypti tradendum in manus inimicorum suorum, ac terram Aegypti prorsus vastandam.

1. **V**ERBUM, quod factum est per Ieremiam ad omnes Iudæos, qui habitabant in Terra Aegypti, habitantes in Magdalo, * & in Taphnis †, & in Memphis, & in Terra Phatures, * dicens:

2. Hæc dicit Dominus exercituum Deus Israël: Vos vidistis omne malum istud, quod adduxi super Ierusalem, & super omnes urbes Iuda: & ecce deserta sunt hodie, & non est in eis habitator:

3. Propter malitiam, quam fecerunt ut me ad iracundiam provocarent, & irent ut sacrificarent, & colerent deos alienos, quos nesciebant & illi, & vos, & patres vestri.

4. Et misi ad vos omnes servos meos prophetas de nocte confurgens, mittensque & dicens: Nolite facere verbum abominationis huiusmodi, quam odivi.

5. Et non audierunt, nec inclinaverunt aurem suam ut converterentur à malis suis, & non sacrificarent diis alienis.

6. Et conflata est indignatio mea & furor meus, & succensa est in civitatibus Iuda, & in plateis Ierusalem: & versa sunt in solitudinem & vastitatem secundum diem hanc.

7. Et nunc hæc dicit Dominus exercituum Deus Israël: Quare vos facitis malum grande hoc contra animas vestras, ut intereat ex vobis vir & mulier, parvulus

Ttt 3 &

* Darurus enim erat Deus Aegyptum Nabuchodonosori ob diurnam in Tyriis debellandis sibi navatam operam. Ezech. 29. 30. & 31.

* Non procul à Sinu Arabico. Exod. 14. 2. † sive Daphnis, Pefusis. * Provincia Aegypti.

& lactens de medio Iudæ, nec relinquatur vobis quidquam residuum:

8. Provocantes me in operibus manuum vestrarum, sacrificando diis alienis in Terra Ægypti, in quam ingressi estis ut habitetis ibi: & dispereatis, & sitis in maledictionem, & in opprobrium cunctis gentibus terræ?

9. Numquid obliti estis mala patrum vestrorum, & mala regum Iuda, & mala uxorum eius, & mala vestra, & mala uxorum vestrarum, quæ fecerunt in Terra Iuda, & in regionibus Ierusalem?

10. Non sunt mundati usque ad diem hanc: & non timuerunt, & non ambulerunt in lege Domini, & in præceptis meis, quæ dedi coram vobis & coram patribus vestris.

11. Ideo hæc dicit Dominus exercituum Deus Israël: * Ecce ego ponam faciem meam in vobis in malum: & disperdam omnem Iudam.

12. Et assumam reliquias Iudæ, qui posuerunt facies suas ut ingrederentur Terram Ægypti, & habitarent ibi: & confumentur omnes in Terra Ægypti: cadent in gladio & in fame: & confumentur à minimo usque ad maximum in gladio, & in fame morientur: & erunt in iusiurandum, & in miraculum, & in maledictionem, & in opprobrium.

13. Et visitabo super habitatores Terræ Ægypti, sicut visitavi super Ierusalem in gladio, & fame, & peste.

14. Et non erit qui effugiat, & sit residuus de reliquiis Iudeorum, qui vadunt ut peregrinentur in Terra Ægypti: & revertantur in Terram Iuda, ad quam ipsi elevant animas suas ut revertantur, & habitent ibi: non revertentur nisi qui fugerint.

15. Responderunt autem Ieremiæ omnes viri scientes quod sacrificarent uxores eorum diis alienis: & universæ mulieres, quarum stabat multitudo grandis, & omnis populus habitantium in Terra Ægypti in Phatures, dicentes:

16. Sermonem, quem locutus es ad nos in nomine Domini, non audiemus ex te:

17. sed facientes faciemus omne verbum, quod egredietur de ore nostro ut sacrificemus reginæ cæli, & libemus ei libamina, sicut fecimus nos, & patres nostri, reges nostri, & principes nostri in urbibus Iuda, & in plateis Ierusalem: & saturati sumus panibus, & bene nobis erat, malumque non vidimus.

18. Ex eo autem tempore, quo cessavimus sacrificare reginæ cæli, & libare ei libamina, indigemus omnibus, & gladio, & fame consumpti sumus.

19. Quod si nos sacrificamus reginæ cæli, & libamus ei libamina: numquid sine viris nostris fecimus ei placentas ad colendum eam, & libandum ei libamina?

20. Et dixit Ieremias ad omnem populum adversum viros, & adversum mulieres, & adversum universam plebem, qui responderant ei verbum, dicens:

21. Numquid non sacrificastis in civitatibus Iuda, & in plateis Ierusalem vos & patres vestri, reges vestri, & principes vestri, & populus terræ, horum recordatus est Dominus, & ascendit super cor eius?

22. Et non poterat Dominus ultra portare propter malitiam studiorum vestrorum, & propter abominationes, quas fecistis, & facta est terra vestra in desolationem, & in stuporem, & in maledictum, eò quod non sit habitator, sicut est dies hæc.

23. Propterea quod sacrificaveritis idolis, & peccaveritis Domino: & non audieritis vocem Domini, & in lege, & in præceptis, & in testimoniis eius non ambulaveritis: idcirco evenerunt vobis mala hæc, sicut est dies hæc.

24. Dixit autem Ieremias ad omnem populum, & ad universas mulieres: Audite verbum Domini omnis Iuda, qui estis in Terra Ægypti:

25. Hæc inquit Dominus exercituum Deus Israël, dicens: Vos, & uxores vestra locuti estis ore vestro, & manibus vestris implestis, dicentes: Faciamus vota nostra, quæ vovimus, ut sacrificemus reginæ cæli, & libemus ei libamina. implestis vota vestra, & opere perpetrastis ea.

26. Ideo audite verbum Domini omnis Iuda, qui habitatis in Terra Ægypti: Ecce ego iuravi in nomine meo magno, ait Dominus: quia nequaquam ultra vocabitur nomen meum ex ore omnis viri Iudæi, dicentis: Vivit Dominus Deus in omni Terra Ægypti.

27. Ecce ego vigilabo super eos in malum, & non in bonum: & confumentur omnes viri Iuda, qui sunt in Terra Ægypti, gladio, & fame donec penitus consumantur.

28. Et qui fugerint gladium, revertentur de Terra Ægypti in Terram Iuda viri pauci: & scient omnes reliquiæ Iuda ingredientium Terram Ægypti, ut habitent

tent

tent ibi, cuius sermo compleatur, meus, an illorum.

29. Et hoc vobis signum, ait Dominus, quod visitem ego super vos in loco isto: ut sciatis quia verè complebuntur sermones mei contra vos in malum.

* Sive Hophra filius Psammis, Nechaonis nepos, de quo 4. Reg. 21. 29. & alibi.

Id autem tunc completum est, cum circa ann. 3433. iste Pharaos ad urbem Memphim cum Amali congressus, victus & captus est, ac demum strangulatus. Herod. l. 2. & Diod. Sic. lib. 1.

30. Hæc dicit Dominus: Ecce ego tradam Pharaonem Ephree * regem Ægypti in manu inimicorum eius, & in manu quærentium animam illius: sicut tradidi Sedeciam regem Iuda in manu Nabuchodonosor regis Babylonis inimici sui, & quærentis animam eius.

CAPUT XLV.

Deus per Ieremiam arguit Baruch, quod quereret se dolorem habere, & non requiem; cui tamen in ceterorum vastatione pollicetur securitatem.

1. Verbum, quod locutus est Ieremias propheta ad Baruch filium Neræ, cum scripsisset verba hæc * in libro ex ore Ieremiæ, anno quarto Ioakim filij Iosæ regis Iuda, dicens:

* Nempè posita sup. c. 36. Est- que consolatoria hæc propheta ad Baruch plus æquo de se sollicitum, ob ea que universo populo eventura audierat à Ieremia.

2. Hæc dicit Dominus Deus Israël ad te Baruch:

3. Dixisti: Væ misero mihi, quoniam addidit Dominus dolorem dolori meo: laboravi in gemitu meo, & requiem non invenni.

4. Hæc dicit Dominus: Sic dices ad eum: Ecce quos ædificavi, ego destruo: & quos plantavi, ego evello & universam terram hanc.

5. Et tu quæris tibi grandia? noli quærere: quia ecce ego adducam malum super omnem carnem, ait Dominus: & dabo tibi animam tuam in salutem in omnibus locis, ad quacumque perrexeris.

CAPUT XLVI.

Dominus per Ieremiam Pharaoni & Ægypto prænuñciat desolationem, quam inducet Nabuchodonosor; Iudæis autem & filiis Israël consolationem tandem ac liberationem; universis verò Gentibus, ad quas Deus illos eiecerat, vastationem.

Hæc prima propheta de Nabuchodonosor statim effectu comprobata.

1. Quod factum est verbum Domini ad Ieremiam prophetam contra Gentes

2. ad Ægyptum adversum exercitum

Pharaonis Nechao regis Ægypti, qui erat iuxta fluvium Euphraten in Charcamis, quem percussit Nabuchodonosor rex Babylonis, in quarto anno * Ioakim filij Io-

* Anno M. 3397. Ant. Chr. 607. Ioachimi 4. inchoante.

fiæ regis Iuda. 3. Præparate scutum, & clypeum, & procedite ad bellum.

4. Iungite equos, & ascendite equites: state in galæis, polite lanceas, induite vos loriceis.

5. Quid igitur? vidi ipsos pavidos, & terga vertentes, fortes eorum caesos: fugerunt conciti, nec respexerunt: terror undique, ait Dominus.

6. Non fugiat velox, nec salvari se putet fortis: Ad Aquilonem iuxta flumen Euphraten victi sunt, & ruerunt.

7. Quis est iste, qui quasi flumen ascendit: & veluti fluviorum, intumescunt gurgites eius?

8. Ægyptus, fluminis instar ascendit, & velut flumina movebuntur fluctus eius, & dicit: Ascendens operiam terram: perdam civitatem, & habitatores eius.

9. Ascendite equos, & exultate in curribus, & procedant fortes, Æthiopia, & Libyes tenentes scutum, & Lydii arripientes, & iacientes sagittas.

10. Dies autem ille Domini Dei exercituum dies ultionis, ut sumat vindictam de inimicis suis: devorabit gladius, & saturabitur, & inebriabitur sanguine eorum: victima enim Domini Dei exercituum in Terra Aquilonis iuxta flumen Euphraten.

11. Ascende in Galaad, & tolle refinam virgo filia Ægypti: frustra multiplicas medicamina, sanitas non erit tibi.

12. Audierunt Gentes ignominiam tuam, & ululatus tuus replevit terram: quia fortis impegit in fortem, & ambo pariter conciderunt.

13. Verbum * quod locutus est Dominus ad Ieremiam prophetam, super eo quod venturus esset Nabuchodonosor rex Babylonis & percussurus Terram Ægypti:

* Hæc 2. est propheta de Nabuchodonosor, quæ non nisi post captam Tyrum completa est, anno captivitatis Iechoniae 27. Ezec. 29. 19. * V. sup. 44. 1.

14. Annunciate Ægypto, & auditum facite in Mádalo, * & resonet in Memphis, & in Taphnis, dicite: Sta, & præpara te: quia devorabit gladius ea, quæ per circuitum tuum sunt.

15. Quare computruit fortis tuus? non stetit: quoniam Dominus subvertit eum.

16. Multiplicavit ruentes, ceciditque vir ad proximum suum: & dicent: Surge, & revertamur ad populum nostrum, & ad terram nativitatis nostræ, à facie gladij columbæ.